Prejudiciālie jautājumi

1) Vai Padomes Direktīvas 98/59/EK (1998. gada 20. jūlijs) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz kolektīvo atlaišanu ([1]) ("Direktīva 98/59/EK") 1. panta 1. punkta pirmās daļas a) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka, nosakot parasti uzņēmumā nodarbināto darba ņēmēju skaitu, ir jāņem vērā atlaišanas brīdī ikdienas saimnieciskajā darbībā nodarbināto darba ņēmēju skaits?

2) Vai Direktīvas 98/59/EK 1. panta 1. punkta pirmās daļas a) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka, nosakot parasti lietotājuzņēmuma uzņēmumā nodarbināto darba ņēmēju skaitu, var būt nozīme arī tajā nodarbinātajiem pagaidu darba aģentūras darbiniekiem?

Ja uz otro jautājumu tiek atbildēts apstiprinoši:

3) Kādi priekšnoteikumi ir jāizpilda, lai ņemtu vērā pagaidu darba aģentūras darbiniekus, nosakot parasti lietotājuzņēmuma uzņēmumā nodarbināto darba ņēmēju skaitu?

([1]) OV L 225, 16. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 2 februārī iesniedza *Curtea de Apel Bucureşti* (Rumānija) – *SC Petrotel-Lukoil SA/Agenţia Naţională de Administrare Fiscală – Direcţia Generală de Administrare a Marilor Contribuabili, Agenţia Naţională de Administrare Fiscală – Direcţia Generală de Soluţionare a Contestaţiilor*

(Lieta C-68/18)

(2018/C 152/13)

Tiesvedības valoda – rumāņu

Iesniedzējtiesa

Curtea de Apel Bucureşti

Pamatlietas puses

Prasītāja: SC Petrotel-Lukoil SA

Atbildētājas: Agenţia Naţională de Administrare Fiscală – Direcţia Generală de Administrare a Marilor Contribuabili, Agenţia Naţională de Administrare Fiscală – Direcţia Generală de Soluţionare a Contestaţiilor

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai Padomes Direktīvas 2003/96/EK (2003. gada 27. oktobris), kas pārkārto Kopienas noteikumus par nodokļu uzlikšanu energoproduktiem un elektroenerģijai, 21. panta 3. punkta noteikumiem ir pretrunā tiesību normas, kas minētas 2003. gada 22. decembra *Codul fiscal – Legea nr. 571*, kurš bija spēkā līdz 2010. gada 31. martam (Nodokļu kodekss – Likums Nr. 571), 175. pantā un *Codul fiscal – Legea nr. 571/2003*, kas ir spēkā no 2010. gada 1. aprīļa, 206.[16] pantā, kā arī turpmākās tiesību normas?

2) Vai Padomes Direktīvas 2003/96/EK (2003. gada 27. oktobris), kas pārkārto Kopienas noteikumus par nodokļu uzlikšanu energoproduktiem un elektroenerģijai, 2. panta 3. punkta noteikumiem ir pretrunā tiesību normas, kas minētas *Codul fiscal – Legea nr. 571*, kas bija spēkā līdz 2010. gada 31. martam, 175. pantā un *Codul fiscal – Legea nr. 571/2003*, kas ir spēkā no 2010. gada 1. aprīļa, 206.[16] pantā, kā arī turpmākās tiesību normas?

3) Vai samērīguma principam pretrunā ir tas, ka valsts ignorē apstākli, ka sabiedrība pēc nodokļu pārbaudes ir saņēmusi lēmumu, kas atļauj produktu "pusapstrādātas degvieleļļas" pielīdzināt produktam "degvieleļļas [*păcură*]", un ka, pārbaudot nodokļu maksātājas/sabiedrības sūdzību, tiek saglabāts akcīzes nodoklis, kas sākotnēji aprēķināts produktam "gāzeļļa"?

Prasība, kas celta 2018. gada 1. februārī – Eiropas Komisija/Slovēnijas Republika

(Lieta C-69/18)

(2018/C 152/14)

Tiesvedības valoda – slovēņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: *P. Ondrůšek, G. von Rintelen, M. Žebre*)

Atbildētāja: Slovēnijas Republika

Prasītājas prasījumi

Komisijas prasījumi Tiesai ir šādi:

— atzīt, ka, līdz 2016. gada 17. jūnijam nepieņemot normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2014/56/ES (2014. gada 16. aprīlis), ar ko groza Direktīvu 2006/43/EK, ar ko paredz gada pārskatu un konsolidēto pārskatu obligātās revīzijas (OV 2014, L 158, 196. lpp.), vai katrā ziņā nepaziņojot šādus aktus Komisijai, Slovēnijas Republika nav izpildījusi pienākumus, kas tai noteikti šīs direktīvas 2. pantā;

— piespriest Slovēnijas Republikai atbilstoši LESD 260. panta 3. punktam samaksāt naudas sodu 7 986,60 EUR dienā, skaitot no dienas, kad tiks pasludināts spriedums šajā lietā;

— piespriest Slovēnijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/56/ES (2014. gada 16. aprīlis), ar ko groza Direktīvu 2006/43/EK, ar ko paredz gada pārskatu un konsolidēto pārskatu obligātās revīzijas, 2. pantu Slovēnijas Republikai bija jāpieņem un jāpaziņo normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai līdz 2016. gada 17. jūnijam nodrošinātu atbilstību šai direktīvai. Tā kā līdz šī termiņa beigām Slovēnijas Republika nepaziņoja Komisijai par visu minētās direktīvas normu transponēšanu, Komisija nolēma vērsties ar šo lietu Tiesā.

Ar savu prasību Komisija lūdz Tiesai piespriest Slovēnijas Republikai samaksāt naudas sodu 7 986,60 EUR dienā. Aprēķinot šo summu, Komisija ir ņēmusi vērā Savienības tiesību pārkāpuma smagumu un ilgumu, kā arī preventīvo iedarbību saistībā ar šīs dalībvalsts, proti, Slovēnijas Republikas, maksātspēju.

Direktīvas transponēšanas termiņš beidzās 2016. gada 17. jūnijā.
